

V padesátých letech minulého století začali soudruzi z NDR vyrábět nový druh plastového vozidla. Tento experiment se zřejmě ujal natolik, že se ke klasické plechové verzi ani nedostali. Vozítko mělo nejen typický odér (ono tedy regulérně smrdělo), ale

Grand entry

foto: Vítek Školník Urban ©

hlavně typický zvuk. Přibližně o půl století později? Přesněji v roce 1995, vyrazilo na českou hudební scénu vozítko se skoro stejným názvem. Jediný rozdíl byl v posledním písmeně. A taky samozřejmě bez zápachu. A sound? Nezaměnitelný! Týden před koncem školního roku, ve čtvrtek 23. června, oslavila tato kapela, jejíž styl je nazýván dechnem, country punkem či odvrácenou stranou country, desáté narozeniny. A co by to byly narozeniny bez pořádné party. Dle informací měl koncert začínat v 19,00, ale řekněme si na rovinu, kdo jste někdy zažil začátek koncertu včas? A když to jsou kulaté narozeniny, tak se z nějaké té minutky už vůbec nestřílí. Jestli nad Prahou vládlo tropické horko, tak v klubu Akropolis se to dalo nazvat peklem.

Co zaujalo už před klubem, byly houfy nešťastných zájemců u cedule vyprodáno a také přenosové vozy české televize. Po vstupu do sálu kromě podia zaujal mixpult ihned pod schody a dvě kamery na place pod podiem. Každá z kamer měla okolo sebe příslušnou ohrádku. Další kamera, (na rameni, jeřábu nebo jak se ten bazmek jmenuje), zabírala skoro polovinu balkonu. Dle informací, které se ke mně dostali, je kapacita Akropole 750 lidí, z toho do prodeje šlo asi 400 vstupenek. Venku na ulici jsem byl svědkem scény, kdy jakýsi kamarád Jardy Svobody (zpěvák Trabandu) se dožadoval vstupu a sám kapelník se mu snažil vysvětlit, že to bohužel není technicky možné. Narozeniny jsou však od toho aby se i nemožné stalo skutkem a pořadatelé dali do placu ještě padesátku vstupenek.

Když byla Akropole zaplněna a teplota dosahovala bodu varu, napochodovala kapela ve stylu kutálky z balkonu přes diváky až na podium. [Traband](#) rozjel show, ve které naprosto odhalil svou desetiletou hudební minulost a bez velkýh prostojů a proslovů hrnul do diváků muziku jako pod tlakem. Na podiu se představili všichni, kteří kapelou prošli nebo alespoň hostovali na některém ze čtyř vydaných CD. Prvním hostem, byl plzeňský mandolinista a kytarista

Přemek Haas

v současnosti z kapely Navzájem. Druhým hostem, byl jeden ze zakládajících členů baskytarista

Michal Kliner

. Třetí host přišel, stejně jako ve videoklipu
Černej pasažér

,

Šanson jak ze staré Paříže

foto: Vítek Školník Urban ©

v sáčku a s kufrem. **Vladimír Javorský**. Tento herec a saxofonista vypomohl kapele v pár skladbách. Poté si na pódium přizval kolegyni z Divadla na voru paní

Frederiku Smetana

. Ti dva společně s Jardou Svobodou vyšvihli francouzský šanson jako víno, že jsem se rázem ocitl v jakési zapadlé kavárničce někde v centru Paříže před půl stoletím. Neumím francouzsky, ale v této skladbě to ani nebylo potřeba. I kdyby byla skladba o hasičáku, bylo to nádhera. Jako dárek přinesl Vladimír Javorský kýbl od primalexu plný třešní, který hned putoval mezi diváky. Dalším hostem, bývalým členem, byl bubeník

Petr Vizina

, který v kapele působil například na albech

Kolotoč

či

Road movie

. Jedním z posledních hostů, který však v kapele nepůsobil, ale má k Trabandu velmi blízko, ostatně Traband hrál nedávno na jeho půlstoletých narozeninách, byl

Václav Koubek

. Tento písničkář, herec a bůhví co ještě, si s kapelou zahrál pár kousků a předal pugét růží. I ty putovaly mezi diváky aby bylo vidět, jak si Traband nevází krásy. Dostat trnitou růží přes hlavu? Ne díky. Čas se povážlivě rozkročil a byl tu poslední host. Tím byla skupina

Naholou 25

, ve které působil Jarda Svoboda v období po rozpadu kapely Otcovy děti a vznikem Trabandu. Naholou 25 hraji na posledním, velmi úspěšném, albu

Hyjé

ve skladbě

Vraťte mi mou hlavu

.

Ani nestačily doznít zvony na okolních žižkovsko - vinohradských kostelech "policejní hodinu" a

Peklo v rytmu dvojťaktu

Napsal uživatel Školník

Čtvrtek, 07 Červenec 2005 04:00

koncert byl ve finále. A propos, z tohoto vystoupení byl pořízen záznam (na co by tam jinak asi byla ta televize, že) a na podzim by mělo u společnosti Indies Records vyjít DVD.

Trabandu do dalších let přeji spoustu elánu, štěstí a spokojených posluchačů a nám, posluchačům, trochu více prostoru a vzduchu.